

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 3/2017

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 20.05.2019. ГОДИНЕ

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА одржаног дана 20.маја 2019. године**

Председник већа: 20.05.2019. година, 09,49.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду - Одељење за ратне злочине К-По₂ број 3/17 против оптужених Милидраговић Недељка и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије КТО број 2/15 од 21.01.2016. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине доктор Бруно Векарић,

- оптужени Милидраговић Недељко,
- оптужени Голијанин Алекса,
- оптужени Батиница Миливоје,
- оптужени Дачевић Александар,
- оптужени Милетић Бора,
- оптужени Петровић Јован,
- оптужени Паровић Драгомир и
- оптужени Васић Видослав.

Присутни браниоци оптужених:

- за оптуженог Недељка Милидраговића, адвокат Горан Петронијевић по заменичком пуномоћју адвоката Александра Лазаревића,
- за оптуженог Алексу Голијанина – адвокат Горан Петронијевић,
- за оптуженог Миливоја Батиницу – адвокати Крсто Бобот и Вићентије Даријевић,
- за оптуженог Александра Дачевића – адвокат Марко Миловић,
- за оптуженог Бору Милетића – адвокат Рајко Јелушић,
- за оптуженог Јована Петровића?

Изволите браниоче.

Адвокат Владан Стефановић: Судија, мени је колега Јотановић дао заменичко пуномоћје које је Вама доставио. Има неке породичне проблеме, да ли здравствене.

Председник већа: Добро. За оптуженог Јована Петровића, адвокат Жељко Јотановић, за кога се по заменичком пуномоћју јавља адвокат Владан Стефановић, по заменичком пуномоћју.

- за оптуженог Драгомира Паровића – адвокат Владан Стефановић,
- за оптуженог Видослава Васића – адвокат Томислав Вишњић.

Присутни пуномоћник оштећених Хајрије Орић и Јасмине Орић Хусејиновић, адвокат Марина Кљаић.

У судници су присутна лица: Шијачић Вишња, Урошевић Милош, Зајовић Станиславка, Беговић Нура, Ћатић Хајра, Дамјановић Александар, Диковића Јелена, Хацибулић Рефија, Косорић Светозар, Козловачки Драган, Мустафић Нура, Пантовић Гојко.

Констатује се да је преко Службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима председник Окружног суда у Требињу, судија Бојан Стевић обавестио овај суд да Менделев Ђурић није у могућности да приступи на заказано испитивање у својству сведока путем видеоконференцијске везе, из здравствених разлога, а дана 20.05.2019. године Окружни суд у Требињу је овоме суду доставио мејлом извештај Здравствене службе КПЗ Фоча број 7/19 од 17.05.2019. године из кога се утврђује да је дана 14.05.2019. године обављен преглед затвореника Ђурић Менделева пред одлазак на суд од стране лекара специјалисте и да је констатовано да се исти лечи од парезе фацијалног живца, према мишљењу ординарајућег лекара затворенику се може погоршати здравствено стање приликом превоза.

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВЉА СЕ главни претрес прекинут дана 16.05.2019. године.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Да ли имамо везу са Требињем?

Судија Окружног суда у Требињу, Бојан Стевић: Имамо везу. Мало лошије чујем.

Председник већа: Добро. Можете ли само да нам се представите?

Судија Окружног суда у Требињу, Бојан Стевић: Ја сам Бојан Стевић, судија Окружног суда у Требињу. Изражавам поштовање Вишем суду у Београду и судећем вијећу. Као што сте Ви сами рекли поступајући по замолници овај суд је данас

обезбједио сведока Душка Јевића, а свједок Мендељев Ђурић према извештају Казнено-поправног завода Фоча и ординирајућег лекара није у могућности да приступи. Саслушању свједока испред Окружног суда у Требињу ћу присуствовати ја, судија Бојан Стевић, виши стручни сарадник Данка Миловић.

Председник већа: Виши стручни сарадник Данка?

Судија Окружног суда у Требињу, Бојан Стевић: Данка Миловић.

Председник већа: Миловић, добро.

Сачекаћете само да ми разјаснимо једну процесну ситуацију, а Ви за то време можете да уведете сведока у судницу уколико је приступио сведок Душко Јевић.

Само моменат, сачекајте.

Дана 17.05.2019. године суду је достављен поднесак адвоката Александра Лазаревића, браниоца оптуженог Недељка Милидраговића. У овом поднеску се наводи да одбрана Милидраговића поступајући по предлогу суда са главног претреса од 16.05., обавештава суд да према сазнањима ове одбране, сведок Душко Јевић чије испитивање путем видео линка је одређено на данашњем претресу има заштитне мере Међународног кривичног суда за бившу Југославију и одбрана указује на одредбе члана 14 став 5 Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине и сугерише да судско веће искључи јавност са главног претреса, са данашњег главног претреса те да се суд упозна са садржајем и обимом мера које Међународни кривични суд овом сведоку одобрио у предмету "Поповић и други". Одбрана овим поднеском указује на сазнања да су оба сведока чија су испитивања одређена за данашњи главни претрес у поступку апелације пред судским органима БиХ те да Закон о кривичном поступку БиХ у таквим ситуацијама признаје оптуженима право на правног саветника који би присуствовао њиховом испитивању.

Позивам заменика тужиоца за ратне злочине да се изјасни у односу на наведене предлоге одбране.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Ја се противим овим предлозима одбране и образложићу зашто се противим. Прво, господин Душко Јевић је сведок одбране, дакле овде је одржано припремно рочиште када је Душко Јевић био предложен као сведок одбране и у том тренутку уколико постоје одређене заштитне мере, ми сада само видимо то у поднеску, али ми то заиста не знамо, можемо да верујемо и да не верујемо да оне постоје, дакле то је претпостављам адвокат требао да тада презентира и да поступи у складу са правилом 86 Правилника о поступању Хашког трибунала и такође 14а чланом нашег Закона. С друге стране, желео бих да упутим, пошто састоји се из два дела, једно је дакле оно што је везано за Хашки трибунал, дакле у том смислу апсолутно не знамо ни да ли је он у неком програму заштите, у каквом је програму заштите, а искрен да будем веома ми је чудно да се онда обелодани његово име, а да је он у било каквом програму заштите, јер то иде, не знам сад не бих замарао овај скуп са поступком. Значи уколико постоје одређене мере заштите онда се то иде на скидање тих мера односно обраћање сада механизму, тада самом Међународном трибуналу и те заштите се онда, добијамо сагласност или несагласност од Хашког трибунала да се оне скину или не скину. Према томе, то овде није урађено, а то није наш сведок него је то сведок одбране и у том смислу се противим овом првом делу предлога. Други део

предлога који указује на босански суд односно на поступак који се води у Босни у некој апелацији, ми имамо за конкретан овај догађај већ правноснажне пресуде и ја не видим да, овде је он окривљени, код нас је сведок, ја не видим уопште било какву везу са тим да он буде на било који начин заштићен односно да има правног саветника. Хвала.

Председник већа: Браниоче, у односу на правног саветника, адвокат Лазаревић није био јасан, шта предлагате?

Адвокат Горан Петронијевић: Адвокат Горан Петронијевић, по заменичком пуномоћју на данашњем претресу колеге Александра Лазаревића. Ја сам обавештен од колеге Лазаревића у односу на овај први део. Ту се наравно не слажем са уваженим колегом тужиоцем. МКСЈ је одредио одређене мере и оне мере трају све док се не оконча тај поступак. Дакле, окончан је поступак моментом издржавања односно окончања и пеналних мера према лицима која су процесуирана.

Председник већа: Само моменат. Браниоче, Ви сте чули и ја морам да Вам укажем посебно да ви овде нисте предложили да се испита заштићени сведок који је сведочио пред Хашким трибуналом него сте навели именом и презименом да се испитају сведоци ти и ти.

Адвокат Горан Петронијевић: Судија, мислим да је колега Лазаревић био јасан и у поднеску, а и прошли пут овде у елаборирању тог предлога, а то је следеће: ми нисмо тражили заштитне мере, ми смо тражили само искључење јавности у току испитивања овог сведока због тога што је овај сведок имао већи број заштитних мера које су још на снази пред Међународним кривичним судом за бившу Југославију, кога до душе нема, али има механизма, па је као да га има.

Председник већа: Добро.

Адвокат Горан Петронијевић: То је оно што смо ми тражили, ништа друго, не никакве мере.

Председник већа: Дакле ваш предлог се за сада заснива само...

Адвокат Горан Петронијевић: Само процесни предлог искључење јавности у току његовог испитивања.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од пет минута ради доношења одлуке већа о предлогу одбране.

Након паузе, **наставља се главни претрес.**

Након већања, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца окривљеног Недељка Милидраговића, адвоката Александра Лазаревића да се искључи јавност са дела главног претреса на коме ће бити испитани сведоци Душко Јевић и Менделев Ђурић, обзиром да нису испуњени услови прописани у члану 363 ЗКП-а за искључење јавности са главног претреса.

Да ли се чујемо са судијом у Требињу?

Судија Окружног суда у Требињу, Бојан Стевић: Чујемо се. Свједок је у судници Окружног суда у Требињу.

Председник већа: У судници је сведок Душко Јевић, је ли тако? Да ли можете да утврдите идентитет, да ли сте утврдили идентитет сведока и да ли можете да нам саопштите на основу ког документа сте утврдили идентитет сведока?

Судија Окружног суда у Требињу, Бојан Стевић: Ми нисмо посебно утврђивали идентитет свједока, ми смо дали наредбу Окружном центру судске полиције и наредбу Казнено-поправном заводу Фоча да за данашње свједочење обезбједе присуство свједока Јевић Душка. Према томе, овај суд није посебно утврђивао његов идентитет, и мислим да сада тренутно није у могућности. Имате ли какав документ свједоче? Јер свједок код себе нема докумената. Али имајући у виду да је Казнено-поправни завод Фоча, свакако ће омогућити свједоку Душку Јевићу да присуствује данашњем претресу.

Председник већа: Добро. По вашем налогу дакле Казнено-поправни завод Фоча је довео, спровео сведока Душка Јевића из Казнено-поправног завода у Окружни суд у Требињу?

Судија Окружног суда у Требињу, Бојан Стевић: Да.

Председник већа: Добро. Сада ћете препустити везу сведоку Душку Јевићу. Да ли се налази у судници?

Испитивање сведока ДУШКА ЈЕВИЋА

Председник већа: Добар дан. Сведок Душко Јевић је ли тако?

Сведок Душко Јевић: Добар дан, сведок Душко Јевић.

Председник већа: Реците нам када сте рођени?

Сведок Душко Јевић: Рођен сам 21.06.1957.у селу Вођеница, општина Босански Петровац.

Председник већа: Име оца? Нисмо Вас чули, да ли можете мало гласније?

Сведок Душко Јевић: Бранко.

Председник већа: Бранко. Да ли можете да нам саопштите Ваше занимање пре него што сте ступили на издржавање казне које је било и ево можете да се изјасните по којој пресуди издржавате казну затвора?

Сведок Душко Јевић: Нисам разумио питање.

Председник већа: Реците нам које је било Ваше занимање, које је Ваше занимање и да ли бисте били запослени, шта сте радили пре него што сте ступили на издржавање казне затвора?

Сведок Душко Јевић: Па пре него што сам ступио на издржавање казне затвора сам био у мировини односно у пензији што кажу овдје код нас, а пре тога сам 30 година радио у Министарству унутрашњих послова, једно време Босне и Херцеговине, до почетка рата, а од почетка рата `92. године сам припадник Министарства унутрашњих послова Републике Српске односно припадник Специјалне јединице полиције или Специјалне бригаде полиције. Био сам на мјесту почетком рата командира чете, а после тога сам био помоћник команданта за оперативно-наставни рад у Специјалној бригади полиције.

Председник већа: По којој судској одлуци издржавате затворску казну у Казнено-поправном заводу Фоча?

Сведок Душко Јевић: Ја сам ухапшен 2009. године, 28.10., по налогу Тужилаштва Босне и Херцеговине и пресуђен сам пресудом Суда Босне и Херцеговине 2013. године односно 2012. године првостепена пресуда је била, па је била апелација, и 2013. сам по правноснажности апелације доведен у КПЗ Фоча на издржавање казне у висини од 32 године затвора. Суђен сам за кривично дјело помагање у геноциду за територију Сребренице. Послије тога је, послјије три године је била упућена апелација Уставном суду Босне и Херцеговине и послјије три године и не знам тачно колико мјесеци је била апелација, пресуда коју је Суд Босне и Херцеговине донио је пала по члану 7 Међународне конвенције о људским правима и послјије тога су одржата два рочишта и пресуђен сам на 20 година. До сада сам у притвоу и затвору 9 година и 7 месеци.

Председник већа: Добро. Бранилац оптуженог Недељка Милидраговића, адвокат Александар Лазаревић је ставио доказни предлог односно предложио је овоме суду да будете испитани на главном претресу у својству сведока. Да ли познајете оптужене Недељка Милидраговића, Алексу Голијанина, Миливоја Батиницу, Александра Дачевића, Бору Милетића, Јована Петровића, Драгомира Паровића и Видослава Васића?

Сведок Душко Јевић: Ја познајем Неђу Милидраговића, остале људе не познајем из разлога што у времену које су они провели у Центру за обуку на Јахорини, то је било кратко време, значи протекло је много времена и да их једноставно не бих могао препознати. А нисам имао свакодневни контакт са њима.

Председник већа: Добро. Кажете да познајете оптуженог Недељка Милидраговића. Објасните нам да ли сте са њим у сродству или сте у завади и одакле га познајете и како га познајете? У каквим сте били односима?

Сведок Душко Јевић: Ми смо радили заједно прије у Специјалној јединици Републичког секретаријата унутрашњих послова Босне и Херцеговине у Сарајеву заједно прије рата и послјије рата, кад је почео рат радили смо исто тако у тој односно у Специјалној јединици МУП-а Републике Српске, зато што смо били радне колеге, нисмо у никаквом сродству, нисам у никаквој завади са њим, тако да немам никаквих

проблема што се тиче господина Милидраговића или било кога од тих људи ту. Друге људе сам јако кратко виђао и не познајем их уопште.

Председник већа: Добро. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело.

Да ли Вам је јасно ово упозорење суда? Да ли Вам је јасно ово упозорење суда да сте као сведок дужни да говорите истину и да давање лажног исказа представља кривично дело?

Сведок Душко Јевић: Мени је јасно то. Мало слабије Вас чујем да бих могао јасно разумјети Ваше питање и да би могао да одговарам.

Председник већа: Добро. Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Да ли Вам је јасна ова поука суда?

Сведок Душко Јевић: Јесте.

Председник већа: Обзиром да сте први пут у овом поступку пред судом, да је ово Ваше прво испитивање, према одредбама Закона о кривичном поступку дужни сте да положите заклетву. Поновићете односно изјаснићете се да ли се заклињете својом чашћу да ћете о свему што пред судом будете питани говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати?

Сведок Душко Јевић: Па ја имам један упит што се тиче вас. Ја сам пресуђен овде у овој држави.

Председник већа: Само да ли се заклињете на овај начин или не?

Сведок Душко Јевић: Да, да.

Председник већа: Сведок упозорен и поучен у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП-а, након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП-а изјави:

Оптуженима је стављено на терет да су дана 14. јула 1995. године извршили убиства цивила испред хангара "Кравица". Обзиром да сте предложени као сведок, ево ја Вас позивам да се изјасните све оно што Вам је познато о улози оптужених односно тврдите да само познајете Недељка Милидраговића, да се изјасните о дешавањима која су била у време ових догађаја, дакле, имајући у виду да сте Ви били старешина, можете да нам објасните структуру Специјалног одреда полиције на Јахорини и које сте Ви имали тада војне задатке.

Сведок Душко Јевић: Прво, морам објаснити да то није био Специјални одред. Био је одред, Први одред специјални на Јахорини који је у саставу Специјалне бригаде полиције.

Председник већа: Само моменат. Само да нам поновите тачан назив, пошто се овде тај одред различито називао, на Јахорини одред полиције, па ево реците нам који је био прави, званични назив тог одреда на Јахорини?

Сведок Душко Јевић: То није био одред, то је био Центар за обуку Специјалне бригаде полиције, гдје су се обучавали млади војници и гдје се обучавала та група људи која је доведена као дезертери на Јахорину који су распоређени, Министарство унутрашњих послова у том периоду.

Председник већа: Дакле, Центар за обуку?

Сведок Душко Јевић: Јесте, у саставу Специјалне бригаде полиције.

Председник већа: Специјалне бригаде полиције. Добро, изволите даље.

Сведок Душко Јевић: Па тај Центар за обуку је почео функционисати када је дошла прва генерација младих војника и формиран је на одлуку Скупштине Републике Српске, да млади војници могу служити војску у Специјалној бригади полиције, значи Министарство унутрашњих послова. Пошто сам ја водио линију рада у бригади, био сам помоћник за оперативно-наставне послове, значи настава и обука је моја основна дјелатност, добио сам инструкторе из Специјалне бригаде полиције и ту кренуо са младом групом војника, а када су ти људи доведени онда сам морао организовати њихову обуку, обуку да би их обучили основним војничким и полицијским активностима за кратко време, у времену ратне опасности и рата.

Председник већа: Добро.

Сведок Душко Јевић: Функционисали су по принципу да су биле двије чете по три вода, и имали су командире водова који су, инструктори су вршили дужност командира водова и водили припадника од израслијих људи, од тих који су доведени, да их обучавају да могу да воде вод, да командују и руководе са њим. То је структура и била је дио логистике, али који није био за оперативни дио везан толико сем логистичког снабдевања.

Председник већа: Ви се сада изјашњавате у неометаном излагању, али ево обзиром да објашњавате структуру, можете само одмах да се изјасните колико је било чета, колико је било водова, ко су биле старешине односно командири водова у наведеном периоду? Дакле, јули месец 1995. године.

Сведок Душко Јевић: Биле су двије чете, господин Ђурић Менделјев звани Мане, другом четом је командовао господин Иконић Неђо. Инструктори су колико се ја сада сјећам, већ је много времена прошло, био је један од инструктора и господин Милидраговић, тако да у том свједочењу је битно да је он био један од инструктора у Центру за обуку.

Председник већа: Да ли се сећате осталих командира водова? Кажете биле су чете и били су водови. Колико је било чета, колико је било водова? Ко је био командир чете, уколико их је било више, наведите нам имена командира чета и наведите нам имена командира водова и уколико је било више водова, први, други, трећи, ко је био командир ког вода?

Сведок Душко Јевић: Биле су двије чете које су имале по три вода. Да ли ме разумијете сад?

Председник већа: Да, да. Ко је био командир прве чете?

Сведок Душко Јевић: Командир прве чете је био Ђурић Мендељев звани Мане.

Председник већа: Друге чете?

Сведок Душко Јевић: Командир друге чете је био Иконић Неђо.

Председник већа: Добро. Ко су били командири водова у првој чети?

Сведок Душко Јевић: Инструктори су били командири водова, ја се не могу сјетити ко су били сва тројица инструктора, али Милидраговић је био један од инструктора које је водио један вод.

Председник већа: У којој чети, да ли се сећате?

Сведок Душко Јевић: Мислим да је у првој чети, не знам тачно, немојте ме држати за ријеч, много времена је прошло и тако даље.

Председник већа: Не можете да се сетите да ли је то био први, други, трећи вод?

Сведок Душко Јевић: Не, не могу, не могу, вјерујте ми да не могу.

Председник већа: Да ли се сећате још неког од командира водова прве или друге чете?

Сведок Душко Јевић: Па био је Радојковић Дејан један од командира водова, мислим да је он био у другој чети. Био је Попржен Љубан, био је Додер Јефто, био је ...ја покушавам сад да сјетим, и тако даље, али не иде што оно кажу, не могу да се свих имена сјетим.

Председник већа: Добро. Ево изјасните се, ја сам Вам назначила на које околности треба да се изјасните,изјасните се, а затим ће Вам постављати питања одбрана и Тужилаштво. Изволите.

Нестала је слика. Ми имамо слику.

Сведок Душко Јевић: И ја имам слику.

Председник већа: Да ли има на великом монитору? Има на великом монитору. Добро. Можете браниоче Петронијевићу, уколико Вам је неопходно, да седнете тамо поред пуномоћника оштећених или поред адвоката Стефановића.

Председник већа: Изволите. Можете да опточнете са Вашим излагањем.

Сведок Душко Јевић: Па ми смо 11. јула добили наредбу од господина Боровчанин Љубомира, који је добио писмену наредбу од Министарства унутрашњих послова да се упутимо на подручје Сребренице, гдје се тренутно борбена дејства изводе и тако даље, са основним задатком да у саставу полицијских снага које ће бити у саставу војске се ставимо на располагање и да прихватимо задатак који добијемо заједно са господином Боровчанином. Ја сам кренуо са првом четом и негде поподне око 15,00 часова сам стигао у Братунац, јавио се господину Боровчанину, мислим да је то била Полицијска станица у Братунцу и онда смо отишли и били смо смјештени у

неку школу, мислим да се село зове Бјеловац. Увече смо имали задатак са стареши... **(прекид видеоконференцијске везе00.29.23...)** извиђање. Ја сам терен познавао добро. Са једног брда смо посматрали базу УНПРОФОР-а у Поточарима и скупљање народа, већ се скупљао народ у Поточарима. Кад смо завршили то извиђање вратили смо се у базу и добили смо задатак да сутра ујутру у раним јутарњим сатима уђемо на подручје Поточара и обезбједимо цивилно становништво које се тамо налази, ради даљњих поступака или радњи које ће се одвијати. Ујутру смо ми заједно са једном јединицом Зворничког Центра безбедности ушли путем на то подручје. И у кругу једне породице затекли једну огроман број, огромну масу народа, народа, који се скупио ту, жена, деце, људи и тако даље. И ту смо са својом активности стали до чекања даљњих наређења.

Негде у неком периоду јутарњем, да ли пре поднева, је дошао господин Боровчанин и дошао је и генерал Младић. Ту смо се састали код једне куће и ондак је речено да се припрема евакуација тих цивила по њиховом захтеву, значи да останемо ту на том подручју да би се ти цивили евакуисали. Други део задатка који смо добили, добили смо да обезбедимо комуникацију од Братунца према Коњевић Пољу, јер су постојале информације да огроман део масе и наоружаних људи, путем шуме иде према наводно у правцу Тузле, а ако не обезбеди се путна комуникација, комуникација и не обезбеде се леђа граду Братунцу, град Братунац може бити нападнут веома брзо, брзо, освојен, тако да је остали део јединице из те чете отишао на путну комуникацију од правца Братунца према Коњевић Пољу. И то су основни задаци, значи, били заштита града Братунца, обезбеђење масе цивила и то су основни задаци које смо добили. Ја нисам био информисан и дошла је и друга чета и успоставила обезбеђење комуникације тог терена од Коњевић Поља до према правцу прве чете. И морам да кажем да је на том простору било присутно доста војске, доста јединица, које ја лично не знам, нити сам имао неког посебног контакта са њима.

У неком периоду у поподневним сатима је почела 12. јула евакуација. Долазили су аутобуси и камиони и народ је седао и олазио под пратњом људи из УНПРОФОР-а у правцу не знам где су ишли. После сам сазнао да су ишли у правцу Тузле. То се одвијало и обезбеђење путне комуникације и евакуација цивила одвијало се и 12. и 13. тако да су 13. у поподневним сатима завршена је евакуација свих цивила који су безбедно и слободно поседали у аутобусе и на камионе и отишли у жељеном правцу, односно оно што сам после сазнао, у правцу Тузле.

Наши људи су били на комуникацији значи заједно са припадницима Јединице ПЈП из Зворника, војске. Претпостављам да су припадници војске из Братуначке бригаде или не знам којих других јединица и обезбеђивали ту путну комуникацију. Ја сам 13. увече са возачем отпутовао, јавио се господину Боровчанину и отпутовао, отпутовао за Бијељину, да се могу окупати и пресући, јер у Бијељини живим, тако да сам се вратио тек 14. негде око 10-11 сати и јавио се господину Боровчанину у Полицијској станици. Добио сам информацију да је био инцидент у Земљорадничкој задрузи, да је нападнута, да су нападнути припадници Специјалне бригаде полиције Другог одреда, да је један припадник убијен, да је покушано да се отме пушка, да је заменик команданта интервенисао и борио се да спречи то и да је ондак уследила одређена реакција. 14. сам ја тамо негде око подне обишао путну комуникацију и нормално да сам пред тим објектом видео хрпу сијена, која се налазила испред објекта и прошао путном комуникацијом. Питао шта се дешава и тако даље. Нико ме од командира водова није, од командира чета, упознао да су они имали некакав инцидент или некакав проблем и да су учествовали у неком инциденту или да су учествовали у неком сукобу. Знате, у руковођењу и командовању постоји линија да командир вода извештава командира чете, а командир чете команданта одреда или није битно, а овај извештава институцију изнад на себе и тако даље, тако да то сам једноставно у јавном

поговарању и причању да је дошло до тог напада на те припаднике и да је дошло до такве реакције. Да ли је неко од тих људи од тих људи учествовао у томе или није учествовао, ја лично не знам, овај. Оно што је мени стављено на терет и зашто сам осуђен, је да по командној одговорности сам суђен, да нисам спречио и нисам предузео одређене радње и тако даље. Ја морам да Вам кажем да све моје наредбе су биле стриктно законите и поштована хијерархија у наредбама, да би сада парафразирано или да Вам одговорим на питање, да би спречио нешто овај, морам бити присутан на лицу места. Ја нисам био нигде на лицу места где се нешто дешавало, да ли какав злочин, да ли некаква глупост или не знам ни ја и тако даље. Сећам се једног детаља, ја мислим да је то било 12. да је господин Милидраговић једног човека мало пожуривао, као мало га гурнуо у Поточарима да брже улази у аутобус, па сам ја одреаговао, „пусти га нека иде својим путем“ и тако даље. И а за све остало што су мени и господину Ђурићу ставили на терет по командној одговорности, ја Вам кажем да бих ја спречио, а словим, што се каже господин Ковач, као тврди професионалац, овај, ја сигурно да сам био на лицу места, не бих дозволио било шта да се дешавало. Да ли је неко од њих наређивао, учествовао и тако даље, ја лично не знам, нити сам о томе био информисан. Ми смо остали на терену још пар дана, још пар дана и имали смо негде 16. увече наредбу за претрес терена, заједно са Братуначком бригадом, заједно са Милићком бригадом и тако даље, јер су постојале одређене групе наоружане на том подручју и два дана смо вршили претрес терена. Тај први дан ја нисам био са њима, био сам на комуникацији, а други дан сам био директно са њима на терену, овај у претресу, када се предала једна група људи. Ја сам у неким својим изјавама не знам коју цифру сам рекао, али се предала и она је по мојој изјави, упућена у правцу Зворника. Знате, ми нисмо имали аутобусе и камионе да можемо пребацивати те људе. Ја знам да су дошли аутобуси, да су људи, да ли су сели или нису сели и да ли су отишли или нису отишли, аутобусима. Мислим да јесу, овај. Тог места где сам ја био, то је било у правцу Зворника, значи у правцу раскрснице према Коњевић Пољу. Ми смо 18. због тога што су људи имали проблема са хигијеном, односно почели су добијати шугу због високе температуре, некупања, боравка у таквим условима природним, напустили терен, добили наређење да напустимо терен, тако да смо већ 18. напустили тај терен и тај простор. 13. у току дана у месту Сандићи се предала једна група, група људи. Било је и војника њихових и људи у униформи и у цивилу и тако даље. Ја сам био ту, видео сам ту групу. Био је ту и господин Боровчанин, био је генерал Младић и били су многи ту и тако даље. Та група је исто тако поседала у аутобусе, дата им је вода, овај, поседали на аутобусе и одвежена је, ја не знам где је вожена. Тако да све оно што људи покушавају приказати и тако даље, ја мислим да ја као човек који је тридесет година провео у полицији, морам баратати са чињеницама, а моје су чињенице да нисам био нигде на лицу места, где је било се какав инцидент десио. Шта сам после чуо приче, телевизије, ово, оно и тако даље, ја не желим ни да коментаришем ни тако даље. Ја сам лично имао проблема и због чега сам користио заштитне мере, ја сам сведочио у два предмета, немам шта да кријем, у Хашком трибуналу на захтев Тужилаштва у предмету „Благојевић“, ту сам сведочио јавно, па пошто сам ја човек по природи насмејан и волим се насмејати и када сам дао један одговор, онда сам имао тешку реакцију, а на терену на простору Босне и Херцеговине сам доживео одређене претње са различитих страна. Хајде да их не коментаришем, од страна и Срба и од стране и Бошњака и Муслимана. Тако да сам у другом предмету „Поповић“ тражио да будем под заштитним мерама, јер овај, на у-тубу се појавила једна моја слика са сведочења из предмета „Благојевић“, па ето. Ја сам на пример, за евакуацију цивила рекао да сам радио свој посао професионално и да сам радио користан посао и онда сам имао огроман проблем, огроман проблем са, на том сведочењу шта ја то изјављујем и тако даље. Ја и дан-данас мислим да сам професионално радио свој посао и да су ти људи отишли тамо где су желели, да је неко им обезбедио аутобусе и камионе, овај и да су безбедно отишли. Па чак и да будем

искрен, сада са овог аспекта, мислим да је много хуман посао. Ако неко жели негде да оде, да се осећа безбедније, а сви аспекти о безбедности, онда мислим да је чак и хумано. Колика је то цифра људи била, ја могу сада нагађати и тако даље. Али мислим да Међународни црвени крст је био присутан ту и пописао, ваљда пописао те људе када су долазили на подручје Тузле и Лукавца не знам ни ја, на тај простор. Можда ћу и због ових мојих изјава овај имати проблема и можда ћу бити кажњаван у неком будућем времену. Но, ја чисте савести ово Вама кажем, чисте савести Вам кажем као бивши полицајац, да нисам присуствовао ничему што је противзаконито. Да би спречио, морао бих бити присутан. Нисам издао ниједну противзакониту наредбу. А ето доживео сам шта сам доживео, девет година и седам месеци сам већ у затвору. Не знам да ли Вам још шта треба, да ли има каквих питања? Онолико колико ја знам, ја ћу да одговорим.

Председник већа: Према одредбама Закона о кривичном поступку, потребно је најпре питања да Вам поставља бранилац оптуженог који је предложио Ваше испитивање на главном претресу. Па позивам браниоца адвоката Горана Петронијевића који на данашњем претресу иступа по заменичком пуномоћју адвоката Александра Лазаревића. Изволите, браниоче Петронијевићу.

Адвокат Горан Петронијевић: Адвокат Горан Петронијевић, бранилац на данашњем претресу по заменичком пуномоћју колеге Лазаревића. Да ли ме чујете само, господине Јевићу?

Сведок Душко Јевић: Чујем Вас, господине Петронијевићу.

Адвокат Горан Петронијевић: Хвала. Ја ћу Вам поставити неколико питања која су везана, ако имате сазнања, за делатност евентуалну Недељка Милидраговића у овом периоду, након доласка Прве чете, ако сам добро разумео, са којом сте Ви стигли заједно и вашег распоређивања на подручју и смештања у школу Бјеловац. Могу ли да кренем?

Сведок Душко Јевић: Можете, можете.

Адвокат Горан Петронијевић: Хвала. Кажите ми, да ли Вам је позната нека чињеница у вези пребацивања неких транспортера који су претходно припадали батаљону Уједињених нација, у овом случају холандском ДАЦ батаљону који се налазио на том терену?

Сведок Душко Јевић: Да, позната ми је чињеница, пошто су два транспортера...

Адвокат Горан Петронијевић: Чујем Вас, чујем Вас.

Сведок Душко Јевић: Упали.

Председник већа: Можете само да поновите још једном? Ваш одговор.

Сведок Душко Јевић: Позната ми је чињеница, пошто су два транспортера УНПРОФОР-а била у квару, а имали смо наредбу да технику коју нађемо на терену дотерамо у базу. Нећа је са људима које је он знао, да ли су били код њега у воду или тако даље, извршио поправку и ти транспортери су пребачени у базу у Јању, где је била команда бригаде.

Адвокат Горан Петронијевић: Знате ли нешто о динамици пребацивања и терминима пребацивања тих транспортера?

Сведок Душко Јевић: Па, када се то одвијало, не знам, верујте ми, немојте да сада нагађам. Када се то одвијало, немојте да нагађам.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесте ли Ви дали наредбу Милидраговићу?

Сведок Душко Јевић: Ја сам имао такву наредбу и ја сам дао наредбу Милидраговићу.

Адвокат Горан Петронијевић: ОК. Кажите ми следеће, јесте имали прилике да контактирате са људима из Међународног батаљона који се налазио на том подручју?

Сведок Душко Јевић: Нисам Вас разумео.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли сте имали прилике ових дана, говоримо о 13., 14., да контактирате, па и 12., наравно, да контактирате са људима из Међународног батаљона, холандским војницима који се налазе на том подручју?

Сведок Душко Јевић: Да.

Адвокат Горан Петронијевић: Можете ли се сетити, када је то било и где?

Сведок Душко Јевић: Па, 12. сам контактирао са једним од официра који је био унутра у бази у бази УНПРОФОР-а. После тога су дошли људи овај, дошао је господин Боровчанин, не знам ко још и ми смо ушли унутра у базу УНПРОФОР-а да би прегледали ко се налази унутра у бази УНПРОФОР-а. После нисам контактирао ни са ким од официра УНПРОФОР-а.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли је било било каквих проблема са њима, сукоба, било шта друго?

Сведок Душко Јевић: Не, не, иако су мени и Ђурићу ставили на терет као да смо наводно ми разоружали батаљон УНПРОФОР-а, што нема живе везе са ничим, људи који су два мјесеца били на обуци да разоружају јединицу НАТО пакта.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли сте тада имали информацију или евентуално касније добили информацију, о убиству и рањавању двојице припадника ДАЦ батаљона у Сребреници од стране муслиманских снага?

Сведок Душко Јевић: Па, ја тачно не знам када се десило рањавање на комуникацији, ако говорите о рањавању на комуникацији Братунац – Коњевић Поље, одређених припадника, односно ако говорите о рањавању или погибији полицајца пред Земљорадничком задругом.

Адвокат Горан Петронијевић: Не, не, не.

Сведок Душко Јевић: Ја сам накнадно добио ту информацију тек 14. да је увече био сукоб, да, напади и да се то десило.

Адвокат Горан Петронијевић: Не, не, господине Јевићу, нисмо се разумели. Моје питање је било усмерено, да ли имате сазнања о евентуалном сукобу између муслиманских снага и дела батаљона, холандског батаљона и страдању неке двојице холандских војника?

Сведок Душко Јевић: Нисам ту информацију ја имао што се тиче холандског батаљона и холандских војника и страдању холандских војника, нисам ту информацију имао.

Адвокат Горан Петронијевић: Мало час сте у свом слободном излагању поменули да сте добили примарни задатак да дођете до Поточара и да обезбедите тај део где се налазило цивилно становништво, како сам Вас разумео.

Сведок Душко Јевић: Да.

Адвокат Горан Петронијевић: Због чега сте их обезбеђивали, или од чега, хајде?

Сведок Душко Јевић: Па, слушајте, овај, оно што је мени речено, да их обезбедим да их не би нико дирао, да би безбедно били евакуисани. Неко је чекао евакуацију тог становништва и тако даље. Значи да их једноставно нико не би дирао. То је основни разлог због чега смо добили задатак да их обезбедимо.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли сте имали у том тренутку сазнања о протеклом периоду, догађањима 1993., 1994. и прве половине 1995. године и делатности дела муслиманских снага 28. дивизије из Сребренице према српским селима у делу Подриња?

Сведок Душко Јевић: Имао сам ја сазнања везано од 1992. па до тада, шта се дешавало на читавој територији Републике Српске или где је дејствовала Војска Републике Српске и Министарства унутрашњих послова у саставу оружаних снага Републике Српске.

Адвокат Горан Петронијевић: А да ли сте имали информацију о делатности дела муслиманских снага 28. дивизије која је била у Сребреници стационирана?

Сведок Душко Јевић: Јесам имао, јесам имао те информације.

Адвокат Горан Петронијевић: Какве сте информације имали, можете ли укратко да нам изнесете?

Сведок Душко Јевић: Па, имали смо информације да су они користили позицију, прво нису ушли били разоружани, значи холандски батаљон није извршио демилитаризацију заштићене зоне и да су излазили често у виду диверзантских група, упадали у српска села, убијали српски живаљ и повлачили се назад у Сребреницу. Задња акција за коју сам ја имао информацију, је једно село које иде негде у правцу Милића, Власенице и тако даље, сада не могу се сетити како се зове, где је читаво село побијено, побијено и попаљено. Ако се сетим у току наредног периода, ја ћу Вам рећи о ком селу се ради.

Председник већа: Браниоче, ја ћу морати да Вас опоменем, да питања постављате водећи рачуна о наводима оптужнице, дакле да се Ваша питања односе на догађај који је предмет расправљања у овом кривичном поступку.

Адвокат Горан Петронијевић: Прихватам примедбу. Али, ја бих онда поставио следећа питања, сугестивно, уколико не будем ово питао.

Председник већа: Не можете Вашег сведока сугестивно.

Адвокат Горан Петронијевић: Па, управо то, ја морам постављати питања у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Председник већа: Добро, изволите, даље са питањима, па одлучићемо да ли ће бити дозвољена.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли ова догађања, ова догађања и активности муслиманских снага припадника 28. дивизије о којима сте малочас говорили, пре овог задатка који сте добили да обезбеђујете цивилно становништво у Поточарима, доводите у везу са безбедношћу тог становништва?

Сведок Душко Јевић: Па, то је апсурд, то је немогуће да буде било како одвојено, то је јасна ствар. Сетио сам се села како се звало, мислим да се село зове Вишњица, које је комплетно побијено и попаљено у правцу Хан Пијеска, мислим да јесте и мислим да је то негде, хајде ево моја лаичка, прелило чашу.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли је по Вама постојала опасност од освете?

Сведок Душко Јевић: Све могућности су везано за освету, за неке друге ствари су господине браниоче, укључене. Ја говорим професионално као човек који је некада радио посао, овај, ако знате да су сва села околу Братунца и Сребренице страдала, ондак је логичан след, логичан след, у рату је то.

Адвокат Горан Петронијевић: Када сте мало час у слободном излагању поменули чињеницу да је постојала информација да већи број наоружаног дела муслиманских снага иде ка Тузли, али да пресеца одређене комуникације. У том правцу...

Сведок Душко Јевић: Па, слушајте, ја.

Адвокат Горан Петронијевић: Извињавам се, само да завршим питање, опростите, бојим се да не одемо у неком другом правцу. Да ли сте имали сазнања о борбеним дејствима између војске, полиције, оружаних снага Републике Српске и муслиманских снага на том подручју у периоду, дакле говоримо о 12., 13., 14.?

Сведок Душко Јевић: Прво да одговорим на овај начин. Имао сам сазнања да се пет хиљада људи наоружаних заједно са Турсуновићем креће у правцу Тузле и плус остали народ који се мислим да ли се Јадар зове место, не знам ни ја какво, прикључио и да је негде ту цифра око 15.000. Ми док смо радили обезбеђење и ту евакуацију, борбе су се одвијале том шумом и тим брдима, куда су се они кретали.

Адвокат Горан Петронијевић: Дакле, могле су се чути борбе?

Сведок Душко Јевић: Могли сте чути детонације, могли сте чути пушчану паљбу, могли сте све то чути, читаво време, док смо ми радили овај посао.

Адвокат Горан Петронијевић: Добро. Кажите ми, људи који су радили на техничкој припреми, то јест поправци транспортера, знате ли, ко су били?

Сведок Душко Јевић: Не, ја верујте ми да сада не знам. Тада сам их знао, знао сам да су возачи неки професионалци, не знам ни ја и тако даље, али не знам, сада не знам, верујте ми.

Адвокат Горан Петронијевић: Јесу ли били припадници јединице?

Сведок Душко Јевић: Они су били припадници јединице, да, они су били доведени у јединицу, то су све људи који су доведени у јединицу.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли знате шта је специјалност, знање, да кажем, обуке Недељка Милидраговића?

Сведок Душко Јевић: Па, Недељко Милидраговић је био специјалиста за оклопне транспортере и за тај део технике. Што се тиче њега, он је пре рата радио у воду где су били оклопни транспортери и та техника.

Адвокат Горан Петронијевић: Да ли је то био разлог због чега сте њему поверили овај задатак?

Сведок Душко Јевић: Па, логичан след ствари.

Адвокат Горан Петронијевић: Ја више немам питања.

Председник већа: Немате више питања? Да ли заменик тужиоца има питања?

Адвокат Горан Петронијевић: Захваљујем, господине Јевићу.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Имам питања, поштовани суде. Ви сте рекли сада, уколико сам добро разумео, да нисте били код хангара Кравица вече 13. јула, као ни јутро 14., јула. Јесам добро разумео?

Сведок Душко Јевић: Да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Да ли сте чули за смену која се десила тада на терену између 13. и 14. јула између такозваног Шеховачког одреда или како год да су се звали дакле и Центра за обуку припадника Центра за обуку и ко је могао такво наређење да да, обзиром да, како сам схватио, Ви сте ти који сте командовали Центру за обуку, односно припадницима Центра за обуку, првој чети?

Сведок Душко Јевић: Да ли је била смена или није била смена, наређење је могао дати господин Боровчанин пошто је командовао комплетним полицијским снагама, преко мене, ја преко господина Ђурића, тако да је тако могло ићи наређење и ништа више.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Дакле, та смена се десила, је ли тако? Значи, сада сте то потврдили.

Сведок Душко Јевић: Па, претпостављам да јесте или није, не знам, да будем искрен, јер ја сам 13. увече отишао за Бијељину и вратио се 14. негде око 10 часова, негде око 12 сам прошао комуникацију.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Добро, а да ли је могла таква смена да се деси, дакле да једна екипа оде, а да друга дође, а да Ви не знате који сте им били непосредни претпостављени? Ви сте били претпостављени и првој и другој чети, је ли тако?

Сведок Душко Јевић: Чекајте, слушајте. Знате, по паразитској одговорности Велике Британије (...прекид снимка...00.58.18...), шта је 100 километара далеко од мене и да одговарам.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Знате зашто Вас то питам? Јер ја, наравно, Ви сте имали суђење. Ја читам ту пресуду која је била у Босни и Херцеговини и много сведока наводи да сте Ви били управо ту поред хангара и наводе детаље. Могу да Вам наведем и ко је то све навео, тако да оно што је јавно.

Председник већа: Тужиоче, нећете предочавати из других пресуда.

Сведок Душко Јевић: Слушајте...

Председник већа: Само моменат. Најпре бисмо морали да извршимо увид у ту пресуду. Ја мислим да не треба сведоку предочавати чињенице које су утврђене у некој другој пресуди, него се ограничите на питања.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Да ли Вам је познато шта се десило у хангару Кравица?

Сведок Душко Јевић: Накнадно сам сазнао, а 14. сам видео само хрпу сијена испред хангара и претпоставио сам шта се могло десити. А добио сам информације да је дошло до тог сукоба и шта се десило.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Извините, нисам Вас разумео, шта сте видели?

Сведок Душко Јевић: Хрпу сијена на улазу у хангар.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Када?

Сведок Душко Јевић: Негде око 12 часова.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Ког дана?

Сведок Душко Јевић: 14.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: 14. А шта сено сте само видели? Јесте видели још нешто, јесте видели тела?

Сведок Душко Јевић: Нисам видео тела, видео сам још један утоваривач и један камион који су били паркирани испред складишта.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: А знали сте, пре тога сте били 13. ту. Колико је људи тада било у хангару, извините?

Сведок Душко Јевић: Господине Векарићу, ја 13., то што покушавате и Ви да као што су неки заштићени свједоци лагали да сам био, да сам пролазио и тако даље, нисам ту био и немојте инстистирати на томе, јер апсолутно ми је чиста савјест.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Не, не покушавам, управо супротно.

Председник већа: Само моменат тужиоче, застаните. Председник већа може постављати питања увек ради разјашњења одређених чињеница. Ево ја ћу Вас само питати да разјасните. Ви кажете да сте се вратили 14. и да сте били испред хангара "Кравице" 14. јула око 12,00 сати? Да то прецизирамо.

Сведок Душко Јевић: Предсједнице, ја сам 13. увече отишао за Бијељину, 14. се вратио око 10,00 часова, јавио се господину Боровчанину и око 12,00 часова прошао комуникацијом. Нисам уопште био пред хангаром него сам само из аута видио хрпу сијена и један утоваривач и један камион испред хангара, прошао комуникацијом.

Председник већа: Добро. Дакле, Ви сте само прошли тим путем који је у близини хангара "Кравица", је ли тако?

Сведок Душко Јевић: Тачно.

Председник већа: Добро. Обзиром да сте тада пролазили, колико сте били удаљени од хангара пролазећи тим путем?

Сведок Душко Јевић: Слушајте, из ове перспективе претпостављам да је то неких од 20 до 30 метара.

Председник већа: Да ли сте видели припаднике ваше јединице, вашег одреда, припадника Центра за обуку Јахорина, да ли сте видели ту присутне или нека друга униформисана лица?

Сведок Душко Јевић: Ту испред хангара нисам видио ниједног припадника који је припадао Центру за обуку него сам видио десно и лијево, један дио који је ишао према Братунцу и један дио који је ишао према Коњевић Пољу. Људи су нормално били поред комуникације, обезбеђивали комуникацију.

Председник већа: Да ли знате којим јединицама су припадали, којим оружаним формацијама?

Сведок Душко Јевић: Ти људи који су били на комуникацији, ја знам да су припадали прву Центру за обуку, један дио људи била је чета ПЈП из Зворника и била је одређена војска, више војске, не знам којим су јединицама припадали.

Председник већа: Припадници Центра за обуку Јахорина, је ли тако, били су присутни?

Сведок Душко Јевић: Били су и они присутни на комуникацији, да.

Председник већа: Да ли Вам је познато која чета, прва или друга?

Сведок Душко Јевић: И прва и друга чета је била на читавој комуникацији од Братунца до Коњевић Поља.

Председник већа: До Коњевић Поља. Изволите тужиоче даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Ја сам Вас хтео питати, без жеље да управо урадим ово што сте Ви рекли да желим да урадим. Ја сам Вас хтео питати шта сте видели дакле 13. увече испред хангара, ко је био испред хангара? 14. сте видели сено, а шта је било 13. увече?

Сведок Душко Јевић: 13. увече нисам уопште био ту, отишао сам за Бијељину, господине.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: А шта сте видели код хангара "Кравица", јесте ли прошли туда?

Сведок Душко Јевић: Господине, ако Ви разумијете датуме, 13. увече сам ја отишао путем поред Дрине, има други пут, путем поред Дрине према Бијељини. Нисам ишао том комуникацијом.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Добро. А ко је онда издао наредбу, сад сте рекли, потврдили сте да је једну групу заменила друга група људи и да је ланац команде Боровчанин, Ви и Ђурић. Значи Ви сте издали наредбу тамо негде из аутомобила из Бијељине? Само ме подсетите, не желим да будем провокативан, него Вас само питам.

Сведок Душко Јевић: Господине, ја разумијем Вас апсолутно у Вашем настојању, ја нисам могао издати наредбу из аутомобила из Бијељине, нисам издао наредбу из аутомобила у покрету, ја сам 13. увече отишао за Бијељину и вратио се, како сам рекао. Наредбу је могао издати господин Боровчанин, могао сам издати ја и могао је издати господин Ђурић. Нико више.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: И ко је издао наредбу? Ко је издао наредбу да се побију ти људи?

Сведок Душко Јевић: Не знам, не знам ја господине ко је издао наредбу.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: А реците ми шта сте после предузели кад сте чули да се то десило? Кажете мало касније сте чули. Шта сте предузели по том питању? Извините, Ви сте сведок, немојте да мислите да Вас сада нешто ја овај желим довести у ситуацију непријатну, него само шта сте, да ли сте некога укорили, да ли сте некоме нешто рекли што би...

Сведок Душко Јевић: Господине, нико ништа није предузео са било којег нивоа у наредних не знам колико година. Колико сам ја ситан у тој хијерархији и шта да ја предузнем кад нисам био нигдје на лицу мјеста. Ја да сам био на лицу мјеста ја бих

предузимао. Пошто нигде нисам био на лицу мјеста гдје су се вршиле инкриминисане радње немам шта предузимати.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: А кажите ми је л` знате нешто о склањању тих тела из "Кравица"? Помињали су Вас сведоци овде?

Сведок Душко Јевић: Немам појма.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Хвала. Поштовани судија, ја немам више питања.

Председник већа: Да ли неко од осталих бранилаца или оптужених има питања? Изволите оптужени Недељко Милидраговић, можете ући.

Оптужени Недељко Милидраговић: Је л` може?

Председник већа: Да, да.

Оптужени Недељко Милидраговић: Прије свега, прије испитивања господина Душка Јевића ја бих га срдечно поздравио, зажелио му пуно здравља и да издржи до краја.

Председник већа: Оптужени, ја морам да Вас упозорим да се ограничите на постављање питања. Изволите.

Оптужени Недељко Милидраговић: Ја се стварно извињавам ово што сам рекао...

Председник већа: Можете питања.

Оптужени Недељко Милидраговић: Питао бих Вас господина Дуле Јевићу да ли се можда сјећате са тим транспортерима што сам ја са момцима оправљао, да ли се можда сјећаш ко је са мном још био, да не говорим? Да ли се можда сјећаш?

Сведок Душко Јевић: Ја се сјећам господине Милидраговићу само два крупна момка који су били стручњаци за моторе и ништа више се не сјећам. Како се зову, како се не зову, не знам, вјеруј ми.

Оптужени Недељко Милидраговић: Ништа, ја сам само то хтео да те питам. Хвала ти најлепше, пожели бих ти пуно среће.

Председник већа: Можете се вратити на Ваше место. Да ли неко од осталих оптужених има питања? Изволите, бранилац адвокат Вишњић.

Адвокат Томислав Вишњић: Господине Јевићу, само неколико питања везано за део Вашег исказа који се односи на Центар за обуку на Јахорини. Наиме, из овог дела када сте говорили о томе, схватио сам да сте Ви на неки начин руководили тим Центром. Да ли сам у праву?

Сведок Душко Јевић: Слабо Вас чујем, можете ли поновити питање.

Председник већа: Бранилац пита да ли сте Ви руководили Центром за обуку Јахорина?

Сведок Душко Јевић: Да, ја сам био руководилац Центра за обуку Јахорина.

Адвокат Томислав Вишњић: Колико сте имали припадника укупно рачунајући и полазнике и инструкторе у том периоду, значи јуни, јули, отприлике ако се сећате?

Сведок Душко Јевић: Добро, слушајте, ја мислим да цифра са једном и другом четом није прелазила 250 људи и са старешинама, са инструкторима и тако даље и са првом генерацијом војника која је била ту у Центру.

Адвокат Томислав Вишњић: Каква је била структура полазника Центра, да тако назовемо, у том периоду?

Сведок Душко Јевић: Већ сам Вам рекао, значи Центар је организован по принципу зато што се радила војно-полицијска обука, по принципу три вода чине једну чету, значи у Центру су биле двије чете по три вода.

Адвокат Томислав Вишњић: Не, не, нисте ме разумели. У ствари хтео сам да питам кога сте обучавали у том периоду?

Сведок Душко Јевић: Обучавали смо прву генерацију војника, њих је било негдје до 40, и послије смо обучавали дезертере, људе који су доведени принудно из Србије.

Адвокат Томислав Вишњић: Како се вршила селекција тих људи који су принудно доведени из Србије, да ли знате?

Сведок Душко Јевић: Ја се извињавам. Селекција је вршена на два мјеста, мислим у Зворнику и у Бијељини и ту су људи учествовали који су селектовали људе за војску и људе за полицију. Озбиљне селекције у мирнодопским условима, од љекарског прегледа, психотестирања и тако даље, уопште није било. Тих осталих оперативно-тактичких провјера и тако даље, значи уопште није било.

Адвокат Томислав Вишњић: Хвала.

Сведок Душко Јевић: Тако да су они одвојени, сједили у аутобусе и довезени, нама дати на обуку.

Адвокат Томислав Вишњић: Колико је било предвиђено да траје обука односно колико би трајала нормална обука да се спроводила, пуна обука за ту структуру људи?

Сведок Душко Јевић: Ако говоримо сад о професији као професији полицајца или у то време војника, војник је тад требао бити 9 мјесеци на обуци, полицајац је требао бити 9 мјесеци плус 3 мјесеца праксе и тако даље, али уз све претходне радње, љекарски преглед, психотестирање, провјере и тако даље и тако даље.

Адвокат Томислав Вишњић: А колико су ови људи били на обуци пре него што су доведени у Сребреницу?

Сведок Душко Јевић: Па немојте ме држати за ријеч, они су били на обуци да ли 2, 2,5 мјесеца, мислим слагају Вас ако било шта децидно кажем. Значи у том периоду се, у том распону су се временски кретали.

Адвокат Томислав Вишњић: Ако могу да схватим они су су у ствари упућени у неку врсту борбеног дејства, ако то подразумевамо под оном операцијом "Криваја '95" силом прилика?

Сведок Душко Јевић: Па све су силе прилика, ратно стање господине је било.

Адвокат Томислав Вишњић: Хвала. Још један сет имам кратак питања која су везана за комуникацију Братунац – Коњевић Поље. Ви сте нам мало пре објаснили да су и прва и друга чета вашег Центра биле распоређене на тој путној комуникацији. Да ли можете да се сетите којим редоследом су биле распоређене у односу на Коњевић Поље? Ако се сетите, сетите, ако не...

Сведок Душко Јевић: Прва чета је ишла од Братунца према Коњевић Пољу, а друга чета је ишла, која је дошла накнадно, ја нисам знао да је дошла накнадно и одведена на терен, је била од Коњевић Поља према Братунцу.

Адвокат Томислав Вишњић: Хвала. И да ли сте током тог обезбеђења комуникације, да ли сте добили информацију од Ваших подређених да је дошло до неких инцидената међу Вашим војницима, то не мислим на овај догађај у "Кравицама" већ на самој путној комуникацији?

Сведок Душко Јевић: Било је инцидената на самој комуникацији, знам да је полицајац један послуже подлегао, да је био тешко рањен, наш, који је пребачен хитно на ВМА у Београд, да су, Армија Босне и Херцеговине, да су неки припадници бацали бомбе на њих и да је у том сукобу један припадник погинуо, а мислим да је пар било рањено.

Адвокат Томислав Вишњић: У ком периоду се то дешавало? Да ли можете да лоцирате?

Сведок Душко Јевић: Мислим да је то било 12., у том периоду.

Адвокат Томислав Вишњић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Немате других питања. Да ли неко од осталих бранилац има питања? Да ли пуномоћник оштећених има питања? Нема.

Ви сте рекли да су припадници Центра за обуку Јахорина принудно доведени. Реците нам како је било поступање према њима од стране старешинског састава?

Сведок Душко Јевић: Па слушајте, овај, ја знам да је било професионално поступање, да ли индивидуално било некоректног поступања, али мислим да је према њима било крајње професионално и строго дисциплиновано поступање. Пошто ја словим као тврди професионалац, значи идемо стриктно како је прописано и тога се држимо и нико им није, ако мислите да је неко их као личности обезвређивао, то није.

Председник већа: Оптужени који су дали одбране у овом поступку трврдили су да је према њима било сасвим другачије поступање него што је то предвиђено, него

како би то поступање требало да буде, да су имали психичко и физичко малтретирање, а у односу на њихову опрему да су били много лошије и обучени и опремљени него остали припадници и да су стално називани дезертерима током њиховог боравка на Јахорини и да је све према њима било у неку руку под принудом. Да ли је то тачно?

Сведок Душко Јевић: Ако могу предсједнице.

Председник већа: Изволите.

Сведок Душко Јевић: Па тачно је да су имали једну униформу, личну опрему, тачно је да су били под великом дисциплином јер су побјегли од одбране своје земље и свог народа и тачно је да су их повремено неки звали дезертерима.

Председник већа: Само то? А нико није од њих трпео или ни према коме није примењивана физичка и психичка тортура?

Сведок Душко Јевић: Ако су били у „дрилу“, то је страни назив за вјежбање до изнемоглости људи који вјежбају, онда то да, али да је неко примењивао према њима тортуру, то апсолутно није нико.

Председник већа: Ево оптужени Боро Милетић наводи да је он био чак и физички злостављан и да му је припређено: "... Ако Гавран буде још једном долазио ту тије крај". Да ли можете да се изјасните ко је Гавран?

Сведок Душко Јевић: Нисам разумио питање и тај назив, име.

Председник већа: Да је према њему примењена физичка принуда због тога што је изразио извесно незадовољство по доласку на Јахорину и да му је речено: "Ако Гавран буде још једном долазио ту ти је крај". Да ли знате ко је Гавран и да ли је ово тачно?

Сведок Душко Јевић: Ма не знам, не знам ко је Гавран, овај, не знам за то, вјерујте ми, тако да, било шта да би вам рекао сувишно је, било какав коментар.

Председник већа: Сви оптужени који су дали своје одбране тврде да су све радили под принудом и да нису имали могућност да се супротставе извесним наредбама. Да ли је Вама то познато?

Сведок Душко Јевић: Не знам ја шта они подразумевају принудом, они су дезертирали од своје обавезе војне коју су имали, и они су нормално доведени, ту су вјежбали. А да су могли слободно да се крећу по Јахорини, јесу, да су могли и остало, тако да не видим никакав проблем, то је ствар само терминологије, ништа више.

Председник већа: Оптужени Бора Милетић када је испитан пред Тужилаштвом за ратне злочине, а одбрану није изнео на главном претресу, навео је да се он пожалио дежурном у приземљу објекта, да је након тога према њему примењена физичка сила тако што је добио од стране извесног лица ударац у браду, зубе, да су му поломљена била два предња зуба, да је имао крварење, да је имао болове у пределу ребара, и да је тада упозорен да не сме да се буни, а што су потврдили и остали оптужени који су дали своје одбране, да су називани дезертерима и да се према њима примењивала и психичка и физичка тортура и да су они у датим условима поступали у страху, под принудом, а не добровољно.

Сведок Душко Јевић: Прво, рекао сам вам да су их звали повремено дезертери, и ту ништа није спорно.

Председник већа: Ко их је звао дезертерима?

Сведок Душко Јевић: Друго, да је то доживио, а није се јавио мени, то ми није јасно. Ја ту информацију нисам имао нити сам добио. Не могу рећи ни ово ни оно. Не знам ...

Председник већа: Дакле, Ви нисте никад имали информацију да неко од старешина поступа на описани начин према војницима односно припадницима Центра за обуку Јахорина, који су ту принудно доведени?

Сведок Душко Јевић: Не.

Председник већа: Нисте имали такве информације. Добро. Ви сте навели када сте изјашњавали у неометаном излагању да се предала једна група у месту Сандићи и да не знате где су вожени. Ко је издавао наредбе где да се воде лица која се предају?

Сведок Душко Јевић: Војска је издавала наредбе, јер војска је имала и аутобусе и камионе и они су издавали наредбе гдје се воде, гдје се возе и гдје се превозе. Ми нисмо имали ни камионе, ни аутобусе, ми смо били ту само присутни као пешадија која је обезбјеђивала комуникацију. Они су се предали и били су на једној заравни и не знам гдје су их одвезли, и тако даље, ја могу да нагађам гдје су их одвезли и тако даље, али ми нисмо имали те могућности гдје ће их водити ни гдје ће их смјестити.

Председник већа: Кажете:"могу да нагађам", да ли то значи да Вама није било познато где се они воде? Да вас војска није обавестила?

Сведок Душко Јевић: Војска није имала ни потребу да нас обавјештава, јер једноставно они су радили свој посао. Нисам знао гдје иду, да будем искрен није ме чак ни интересовало гдје иду.

Председник већа: Није Вас интересовало. Рекли сте да су припадници Центра за обуку Јахорина били распоређени на путној комуникацији Коњевић Поље – Братунац, је ли тако?

Сведок Душко Јевић: Да.

Председник већа: Ко је донео одлуку где ће која чета бити распоређена и да ли знате у ком делу је која чета била распоређена? Прва и друга чета Центра за обуку Јахорина?

Сведок Душко Јевић: Одлуку је могао донети о распореду значи командант Братуначке бригаде, саопштити је нашем старјешини Љубиши Боровчанину, који је био задужен за полицију, а унутрашњи распоред је могао извршити господин Боровчанин, јер је он командовао са полицијским снагама.

Председник већа: Дакле, тих дана Ви нисте командовали овим Центром за обуку Јахорина него је то чинио Боровчанин?

Сведок Душко Јевић: Апсолутно. Он је командовао са свим полицијским снагама на терену.

Председник већа: Добро. Да ли је Вама било познато, обзиром да сте Ви били командир тог Центра за обуку Јахорина, да ли Вам је било познато где су Ваши припадници распоређени?

Сведок Душко Јевић: Па било ми је познато гдје су распоређени, јер сам ја пролазио том комуникацијом 12. и 13. до увече.

Председник већа: Да ли сте Ви преносили наредбе Боровчанина командирима чета и водова?

Сведок Душко Јевић: Ја сам преносио наредбе командирима чета, командирима водова нисам требао преносити наредбе, јер су командири чета надлежни у линији руковођења и командовања.

Председник већа: Дакле, у потпуности је поштована хијерархија? Да ли то можемо да закључимо на основу Вашег одговора?

Сведок Душко Јевић: У потпуности испоштовано једно старешинство како се зове у војсци.

Председник већа: Добро. Рекли сте да је оптужени Недељко Милидраговић био командир једног од водова. Изволите.

Сведок Душко Јевић: Извињавам се. Он је био инструктор који је био задужен за један вод и да обучи једног израслијег припадника из тог вода да може тај вод водити.

Председник већа: Добро. Ви кажете био је инструктор. Да ли то значи да он није био старешина неког вода у смислу да издаје наредбе?

Сведок Душко Јевић: Јесте он био старијешина, он је имао звање инструктора, али је био и старијешина.

Председник већа: Био је старешина једног од водова. Не сећате се који је то био вод, је ли тако?

Сведок Душко Јевић: Не, не, не знам који су водови, вјерујте ми не могу се с ове дистанце сјетити.

Председник већа: Добро. Која је он овлашћења тада имао имајући у виду његово тадашње задужење односно да је био старешина једног од водова? Које је он наређење могао да издаје?

Сведок Душко Јевић: Оно наређење које сам добио ја, господин Ђурић од господина Боровчанина, могао је имати та овлашћења и ништа друго.

Председник већа: Дакле, Недељко Милидраговићу је наредбе Боровчанина могао да пренесе Ђурић Менделјев, коме сте Ви преносили те наредбе? Да ли можемо да закључимо тако?

Сведок Душко Јевић: Да. То је једно старешинство.

Председник већа: Дакле Недељко Милидраговић није могао сам да донесе ниједну одлуку па ни одлуку да се одређена лица лише живота?

Сведок Душко Јевић: Слушајте, то је самовољна одлука, немојте да ја сад то нагађам и говорим.

Председник већа: Хоћете рећи уколико је то наредио да је то било самовољно?

Сведок Душко Јевић: По команди није могао донети одлуку, а да ли је сам донио какву одлуку или није, то једино зна Недељко Милидраговић, ја не знам.

Председник већа: Када Вас то питам ја мислим на лица која су се предала, обухватајући и цивилна лица и лица која су била припадници непријатељских снага?

Сведок Душко Јевић: Оно што се нама предало и отишло према Зворнику, у правцу Зворника, ту је било и једних и других. Значи и људи у цивилном одјећи и људи у униформи, тако да што се тога тиче значи ако сте са људима у униформи у војној формацији и ако сте цивилно лице припадате тој војној формацији. Бар тако каже међународно хуманитарно право.

Председник већа: Добро. Дакле Недељко Милидраговић није могао да изда наредбу самовољно односно није био овлашћен да изда наредбу својим војницима, потчињеним војницима свог вода да испред хангара "Кравица" стрељају заробљена лица?

Сведок Душко Јевић: Недељко Милидраговић није имао од нас такву наредбу нити било какву другу која би била противзаконита. Да ли је он издавао какве наредбе или није издавао какве наредбе, приватно, то не знам.

Председник већа: Да ли Вам је познато да ли је Недељко Милидраговић био са својим водом у близини хангара "Кравица"?

Сведок Душко Јевић: Па тачно гдје је његов вод био распоређен, не знам, вјерујте ми да све што бих вам ја рекао ја бих вас слагао, знате, јер не желим, ја имам, јако сам сујеверан и не желим да било којом речи или реченицом било коме ја било шта нанесем, а нисам сигуран у то. Оно у шта сам ја сигуран, ја вам отворено кажем и због те отворености ја имам проблема и већ сам дуго у затвору.

Председник већа: Да ли то значи да Вама апсолутно није познато да су припадници другог вода прве чете Центра за обуку Јахорина вршили убиства испред хангара "Кравица"?

Сведок Душко Јевић: Ја сам на свом суђењу чуо разно разних заштићених свједока и разних свједочења, но сви људи који су узимали мере да свједоче као заштићени свједоци нешто су морали друго да раде и тако даље, тако да о томе ја не бих коментарисао, вјерујте ми. Ја нисам имао службене информације да су они било шта урадили и нисам могао ништа предузимати, јер нисам био нигдје на лицу мјеста гдје се нешто инкриминисано дешавало или убиства или ово или оно, значи нисам спречио, кажу у закону, нисам издао никакву противзакониту наредбу, а осуђен сама на

20 година. Ти људи који су свједочили у мом предмету они знају и они вам могу рећи све што они знају. Ја нити сам био на лицу мјеста нити сам шта видио, нисам могао спречити нешто гдје нисам био присутан, а остало, свашта људи причају, па онда цифра оволика, цифра онолика, ово, ово, мене само што нису објесили кад сам рекао да сам радио свој посао професионално у Хагу, кад сам рекао да сам обезбјеђивао масу народа, јер је неко нешто друго пројектовао.

Председник већа: Добро. Ви сте се изјаснили да сте дакле отишли за Бијељину, 13. Да ли се сећате тачно који је био период дана?

Сведок Душко Јевић: Па негдје послџе, негдје око 16,00 часова је завршена евакуација цивила из Поточара и ја сам претпостављам негдје од 17 до 18,00 часова отишао путем поред Дрине, који тренутно раде, колико сам видио на телевизији, има много клизишта, према Бијељини.

Председник већа: Где сте били пре него што сте кренули за Бијељину? Да ли сте били на Јахорини или у овој школи у Бијеловцу?

Сведок Душко Јевић: Јавио сам се господину Боровчанину, а све ове моје наводе може потврдити и Гајић Веломир, возач који ме је возио.

Председник већа: Дакле, у Братунцу сте се јавили Боровчанину, је ли тако?

Сведок Душко Јевић: Да.

Председник већа: И Ви нисте до Вашег повратка обавештавани шта се дешава са припадницима Центра за обуку, где су ангажовани и шта они чине?

Сведок Душко Јевић: Апсолутно. Ја сам био у то време кући, окупао се, преспавао и вратио се ујутру и онда сам ујутру добио информације да су били ти напади на момке из Шековића и да је дошло до инцидента и до сукоба и да је уследила реакција.

Председник већа: Када сте се вратили 14.? Да ли је то било јутро, подне, вече?

Сведок Душко Јевић: Ја сам се 14. око 10,00 часова ујутру вратио, а негдје око 12,00 часова сам прошао путним комуникацијом Братунац – Коњевић Поље.

Председник већа: И прошли сте поред хангара, у близини хангара, је ли тако?

Сведок Душко Јевић: Да.

Председник већа: У овом поступку испитани су заштићени сведоци под псеудонимом „302“ и „303“. Сведок „303“ тврди као и сведок „302“ да су били у стрељачком строју испред хангара и да је испред хангара Недељко Милидраговић командовао Првом и Другом воду. Да ли је он могао бити овлашћен да командује Првом и Другом воду и уколико јесте, ко је могао да га овласти?

Сведок Душко Јевић: Ма, ја не разумем питање. Он није могао бити овлашћен да командује, јер нити је добио такве овласти од било кога, значи, то што сведоци ти ваши заштићени сведоци су сведочили, ја о томе чуо сам на суђењу неке ствари, када

сам ја био процесуиран и господин Ђурић. Никаква овлашћења за такве ствари о чему ти сведоци говоре, није било.

Председник већа: Да ли је Недељко Милидраговић могао такво овлашћење и такав задатак да добије од тадашњег команданта Боровчанина, а да Вама то не буде познато?

Сведок Душко Јевић: То ја не знам, да ли је могао добити од Боровчанина или неког другог. Могао је добити од Боровчанина, могао је добити од неког другог, али од мене није добио никакво такво наређење, нити бих ја издао икада у животу такво наређење.

Председник већа: И Ви немате о томе никаква сазнања, је ли тако?

Сведок Душко Јевић: Ја сам прва сазнања имао тек када су ме почели судити и када сам сведочио у Хагу и тако даље.

Председник већа: Добро. По Вашем повратку из Бијељине, да ли сте обавештени да ли Вас је неко од Ваших потчињених старешина обавестио о томе, шта се дешавало у Вашем одсуству?

Сведок Душко Јевић: Ма, председнице, сви су тамо знали све шта се дешавало, све старешине које су биле на терену, знале су, то је мали простор и сви су знали шта се дешавало.

Председник већа: Мислите у Вашем одсуству?

Сведок Душко Јевић: И у мом одсуству и када сам се вратио и тако даље.

Председник већа: Како Вама није познато да је било убистава цивила испред хангара Кравица, односно, да ли Вам је познато?

Сведок Душко Јевић: Па, ја сам накнадно сазнао за те ствари.

Председник већа: А тада нисте о томе знали ништа?

Сведок Душко Јевић: Тада сам сазнао да је био инцидент, да је нападнут и убијен припадник Другог одреда Шеховићи Специјалне бригаде полиције и да је уследила реакција од тог одреда и ништа више.

Председник већа: Овде су испитивани сведоци који су били возачи камиона и осталих средстава која су користили ради превоза лешева. Они су се детаљно изјаснили где су копане јаме, где су сахрањивана лица која су убијена испред хангара Кравица, ко је био ангажован. Да ли је Вама нешто о томе било познато и када сте уколико сте сазнали за ове чињенице, када сте сазнали?

Сведок Душко Јевић: Ја сам те чињенице сазнао на суђењу, када сам суђен. А пре тога, апсолутно ништа нисам знао.

Председник већа: Дакле, није Вам било познато да су та лица одвожена и сахрањивана у гробницама?

Сведок Душко Јевић: Апсолутно. Тек сам на суђењима сазнао, сведочили су неки возачи и не знам ни ја ко, да су возили лица, да су товарена овако или онако, закопавана и тако даље. Ја о томе апсолутно ништа нисам знао. То сам сазнао на суђењу.

Председник већа: Да ли сте по Вашем повратку из Бијељине видели Недељка Милидраговића и ове остале припаднике Прве чете и да ли сте са њима имали неку комуникацију?

Сведок Душко Јевић: Па, видео сам ја све те припаднике јер су они били на комуникацији. И у пролазу сам се могао поздравити и ништа више.

Председник већа: Добро, док су се налазили на тој комуникацији, путној комуникацији, који је био њихов задатак, зашто су они ту распоређени?

Сведок Душко Јевић: Њихов задатак је да обезбеде путну комуникацију и да заштите иза својих леђа сва села српска и Братунац из разлога што је огромна колона наоружаних војника 28. дивизије и народа ишла и могла да својим тијелима освоји Братунац и те просторе.

Председник већа: Дакле, њихова улога је на тој путној комуникацији била заштита цивилног српског становништва које је живело у оближњим селима или насељима?

Сведок Душко Јевић: Обезбеђење путне комуникације да могу се евакуисати цивили бошњачке националности из Поточара.

Председник већа: Дакле, ради њихове евакуације, је ли тако?

Сведок Душко Јевић: Апсолутно.

Председник већа: Добро.

Сведок Душко Јевић: Апсолутно.

Председник већа: Да ли су они имали, Ви кажете, не знам где су вожени, они који су се предали у месту Сандићи? Да ли имате сазнања, да су се још неке групе предале и да ли имате сазнања ко је издавао команду где да се та лица возе после тога, после предаје?

Сведок Душко Јевић: Војска је издавала команду да се та лица возе јер је војска имала и превозна средства и имала центре где се могу ти људи држати, сабирати и тако даље.

Председник већа: Да ли Вам је познато, зашто та лица односно мушкарци који су се предали, нису одвожени аутобусима, као што су претходно одвожене жене и деца, који су изјавили вољу да оду на територију која је под контролом Армије БиХ?

Сведок Душко Јевић: Колико је мени познато, та лица су одвожена и аутобусима и камионима. Због чега нису ишли комуникацијом где су ишли цивили из Поточара, па претпостављам да су се тражили, овај, људи који ће бити потребни за

размену за српске борце који су заробљени или су негде се налазе исто тако у неком сабирном центру. Ово ја претпостављам сада, а не знам шта је разлог прави.

Председник већа: Добро. Ви кажете да сте ишли у претрес терена по повратку из Бијељине. Са ким сте ишли у претрес терена и ког терена? Да ли можете прецизније да се изјасните и зашто сте терен претраживали?

Сведок Душко Јевић: Па, слушајте, претрес терена је вршен 16. и 17., два дана, 16. је завршен негде око 16 часова, по подне, у претрес терена су ишле једна и друга чета и ишла је војска Братуначке бригаде на челу са капетаном Гаврићем. С друге сгране, ишла је Милићка бригада, Милићка бригада и тако даље и било је ту још неких јединица које ја не знам и тако даље. Значи, сваки је имао свој део терена који је добио, нека полазна линија је била негде од Побуђа, не знам ни ја, тако се нешто место звало.

Председник већа: Добро. Да ли је одред Шеховића био присутан у Поточарима и да ли је био присутан у обезбеђењу путне комуникације Коњевић Поље – Братунац?

Сведок Душко Јевић: Апсолутно. У Поточарима не знам да ли је био присутан, али на обезбеђењу путне комуникације су били присутни.

Председник већа: Добро. Дакле, да ли сте Ви заједно поступали у садејству или сте били замена?

Сведок Душко Јевић: Свима је нама наредбу издавао господин Љубиша Боровчанин.

Председник већа: Добро. Дакле, Вама је тек накнадно, Ви сте тек накнадно сазнали да је било убистава испред хангара Кравица, је ли тако?

Сведок Душко Јевић: Ја сам сазнао за инцидент да је погинуо полицајац, убијен од стране људи који су ту доведени, да је заменик команданта рањен и да је дошло до сукоба и да је дошло до тих инцидената и до тих последица. То сам упознат.

Председник већа: Између кога је дошло до сукоба, да ли можете прецизније да нам се изјасните?

Сведок Душко Јевић: Између људи који су били смештени у хангару Кравици и припадника Другог одреда Шеховићи, јер је један од полицајаца убијен, отета му пушка од тих људи који су били смештени у хангару и убијен је његовом пушком, рањен, не знам ко и заменик команданта се борио да му отме ту пушку и онда је уследила реакција после убиства овога полицајца.

Председник већа: Да ли имате сазнања, ког је то дана било?

Сведок Душко Јевић: Па, не знам тачно ког дана је било то, овај.

Председник већа: Да ли 13., 14.?

Сведок Душко Јевић: Ја сам то сазнао тек мислим 14. када сам дошао назад и тако даље. Мислим да је инцидент био негде 13. по подне и тако даље.

Председник већа: 13. по подне?

Сведок Душко Јевић: Да.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је познато, колико је лица тада било смештено у хангару Кравица, мислим на лица која су се предала, који су били заробљеници?

Сведок Душко Јевић: Не, не.

Председник већа: Није Вам познато колико је ту било лица?

Сведок Душко Јевић: Није ми било познато, нити сам имао увида у то.

Председник већа: Нисте. А да ли сте чули да су током дана и 13. и 14. сва лица која су се предавала довођена овде испред хангара Кравица или у хангар Кравица?

Сведок Душко Јевић: Ја сам чуо да су неки довођени ту, да су неки вожени негде у правцу Зворника и тако даље и тако даље.

Председник већа: Дакле, нису сва лица која су се предала на тој путној комуникацији...?

Сведок Душко Јевић: Па, не знам ја, верујте ми.

Председник већа: Ту довођена?

Сведок Душко Јевић: Ја бих Вас слагао сада када бих Вам рекао, е сви су који су ту се предали, ту су дошли. Ја бих Вас слагао. Прво не знам, не знам праву информацију и онда бих Вас слагао. Не желим да Вас лажем.

Председник већа: Ја Вас питам, имајући у виду да сте Ви били командант Центра за обуку Јахорина. Дакле, први старешина овог Центра за обуку Јахорина који је тих дана обезбеђивао путну комуникацију Братунац-Коњецић Поље, где се и налази овај хангар Кравица. Је ли тако?

Сведок Душко Јевић: Па, добро, ја сам био руководилац Центра. На том терену су биле јединице ПЈП Зворника, биле су јединице Војске, била јединица Другог одреда Шеховићи и тако даље и не знам које још формације војске.

Председник већа: Да ли то значи да Ви нисте били руководилац од оног момента, руководилац Центра за обуку од оног момента када се са Јахорине долази на први задатак?

Сведок Душко Јевић: Не знам шта ме питате?

Председник већа: Да ли сте Ви и даље били руководилац ових припадника Центра за обуку и по доласку у Бјеловац, по одласку у Поточаре и приликом извршавања свих задатака ових дана?

Сведок Душко Јевић: Па, нормално да сам био руководилац.

Председник већа: Добро, то Вас питам.

Сведок Душко Јевић: Ја од тога и не бежим.

Председник већа: То сам Вас питала, добро. Ја немам за Вас више питања. Ви сте све разјаснили оно у односу на околности због којих сте и предложени. И колико се сећате објаснили сте нам структуру Центра, организацију Центра за обуку Јахорина. Да ли имате нешто да изјавите што Вас ми нисмо питали, а што сматрате да је од значаја?

Сведок Душко Јевић: Па, немам ништа. Да изразим, хвала на коректности и мислим да је ово на прави начин рађен посао и што се мене тиче, ја ћу се одазвати сваки пут ако затреба да се одазовем.

Председник већа: Ми Вам се захваљујемо. Може, да ли можемо да отпустимо сведока? Да ли можемо да саопштимо? Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Ја бих имао само пар констатација уколико дозволите, заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић.

Председник већа: Да ли је неопходно присуство сведока приликом изношења Ваших констатација?

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Није, али везано је за нешто што је он изјавио. Па онда ето Ви процените. Посебно уколико могу да изнесем, па Ви процените.

Председник већа: Изволите, ево, изнесите.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Дакле, поменуо је Владимира Гајића, свог возача, који је у изјави 15.10.2009. године тврдио да је један дан пролазио са Душком Јевићем цестом, значи један дан, а мисли се на управо критично време, да је...

Председник већа: Само моменат.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Да је тада пред хангаром виђено тридесет војника који су стајали испред, да су се заустављали дуж те комуникације, како би Јевић разговарао са инструкторима, односно координаторима, командирима водова, међу којих се сећа, па наводи између осталих, Горана Марковића, Неђу Милидраговића и Неђу Иконића. Тако да само у том смислу просто ето због и кредибилитета сведока, желим да.

Председник већа: Па, можете да питате, само моменат, тужиоче, могли сте да питате сведока, можете га питати, да ли се тога сећа?

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Да ли се сећате овога што сам рекао?

Сведок Душко Јевић: А који дан сам пролазио, можете ми рећи?

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Каже, један дан.

Сведок Душко Јевић: Значи, ја Вама кажем, један дан је заменик тужиоца господин Бруно Векарић пролазио кроз Београд.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Тако је, али се ради о хангару, знате, у хангару.

Сведок Душко Јевић: Знам ја, господине Бруно Векарић, ради се и о Хали Пионир, па Ви пролазите поред Хале Пионир. Слушајте, ја сам пролазио и рекао сам Вам када нисам пролазио и где нисам био и када сам био. И апсолутно не негирам да сами био тамо на терену.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Мене...

Сведок Душко Јевић: А Ви мени сада импутирате да сам ја био тај дан када се нешто дешавало.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Ништа Вам не импутирам, господине Јевићу, ништа, само Вас питам, само хоћу да проверим ово. Друга ствар...

Сведок Душко Јевић: Па, слушајте, мени су господине Векарићу, импутирали двадесет година.

Председник већа: Само моменат. Вишњићу, нисам Вам дала реч и немате потрене. Само седите, немате потребе да устајете. Сачекајте, не можете да устајете док Вам се то не одобри. Шта би било када би свако овде устајао. Седите.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Друга ствар.

Председник већа: Сачекајте моменат. Изволите, браниоче Петронијевићу, на шта се односи Ваш захтев?

Адвокат Горан Петронијевић: Адвокат Горан Петронијевић, у овом тренутку бранилац и Милидраговића и Голијанина. Мој захтев се односи на примедбу, због тога што сте дозволили тужиоцу да поставља питања и цитира исказ сведока који у овом постуику нису саслушани. Гајић у овом поступку није сведок. Дакле, цитира се исказ неког сведока који није сведок у овом поступку и не знамо из ког поступка или пред којим органом је уопште такав исказ дат. Он може да буде квалификован као сведок, ако тужилац хоће да га предложи, то је друга ствар. Предочавати сведоку исказ нечији, не знамо ни да ли је сведок, да ли је окривљени, из неког другог поступка, који овде није сведок, апсолутно је недопуштено. Ја на то хоћу да Вас упозорим.

Председник већа: Шта предочавате, тужиоче, седите браниоче, изволите, тужиоче, изјасните се.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Дакле, ја сам се надовезао на изјаву сведока Јевића који је поменуо Владимира Гајића и само сам због тога реаговао. Јер он каже, „он може да потврди ово што сам ја рекао“. Ја могу да цитирам одакле је ова изјава.

Председник већа: Дакле не односи се...

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Тако је, нити желим да то изводим као доказ, нити сам то учинио на припремном рочишту.

Председник већа: Само моменат. Изјава сведока Гајић?

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Владимир Гајић.

Председник већа: Добро, у нашем поступку саслушан је Љубодраг Гајић, а не Владимир Гајић и стоји примедба адвоката Петронијевића, да не може да се предочава исказ сведока који није испитан у овом поступку. Можете да поставите додатно питање, да ли је једног момента видео припаднике Центра за обуку Јахорина испред хангара Кравица. Мислим да је то питање већ постављено.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: ОК; већ је постављено. И друга, друго питање за сведока, када кажете да су, да питамо сведоке који су сведочили против Вас у поступку Вашем тамо, да ли сте свесни изјава које су они дали, значи сведок је „С-101“, „С-102“, „С-111“, „С-118“, „126“.

Председник већа: Само мало. Тужиоче, само мало. Не суди се овде...

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Да, да, знам, управо сам то рекао.

Председник већа: Присутном сведоку, он је овде сведок, а не оптужени и није битно, нису у овом моменту важне те изјаве тих сведока, које су у његовом предмету. Евентуално уколико сматрате да се ти сведоци могу испитати у овом поступку, али отом-потом.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Важан је кредибилитет сведока, због тога сам то рекао.

Председник већа: У односу на кредибилитет сведока, можете постављати питања ради испитивања кредибилитета сведока. Али немојте предочавати оно што нисмо ни ми упућени, ни одбрана.

Заменик тужиоца за ратне злочине, др Бруно Векарић: Поштовани суде, немам више питања. Хвала.

Председник већа: Немате других питања? Изволите, браниоче Вишњићу.

Адвокат Томислав Вишњић: Судија, ја сам имао исто приговор као и колега Петронијевић.

Председник већа: О томе се ради.

Адвокат Томислав Вишњић: Али бих искористио сада ову прилику или ако ми дате, сада да отпустите сведока, па само нешто да питам у вези процесне.

Председник већа: Кога да питате?

Адвокат Томислав Вишњић: Па, веће, да би знао убудуће.

Председник већа: Ви нас нешто да питате?

Адвокат Томислав Вишњић: Да.

Председник већа: Добро. Дакле, можемо да отпустимо сведока?

На сагласан предлог странака, отпушта се сведок Душко Јевић.

Ја Вам се захваљујем на сведочењу. Обраћам се поступајућем судији у Окружном суду у Требињу, Бојану Стевићу уколико је присутан.

Судија Окружног суда у Требињу, Бојан Стевић: Присутан сам, ту сам.

Председник већа: Учесници поступка, браниоци и заменик тужиоца за ратне злочине сагласни су да се може отпустити присутни сведок. У односу на сведока који није приступио на данашњи претрес, Ви сте доставили документацију. Да ли постоји могућност да у неком наредном периоду организујемо испитивање? Ми ћемо се обратити преко надлежног државног органа Казнено-поправном заводу у коме издржава казну, а свакако обратимо се и Вама, обзиром да је Мендељев Ђурић предложен да буде испитан као сведок на главном претресу.

Судија Окружног суда у Требињу, Бојан Стевић: У сваком случају, свакако постоји обавеза за пружање међународне правне помоћи, а постоји и спремност и за сарадњу и за помоћ. Ви ћете доставити замолницу, па ћемо као и у овом случају договорно одредити термин када ћемо моћи обезбедити присуство сведока Мендељева.

Председник већа: И ја Вам се захваљујем. Можемо да се искључимо. Изволите, браниоче Вишњићу.

Адвокат Томислав Вишњић: Судија, просто...

Председник већа: Обраћам се режији. Дакле, можемо да прекинемо видеоконференцијску везу. Изволите.

Адвокат Томислав Вишњић: Да не би убудуће долазило до неспоразума, а закон није прецизирао на који начин могу да се обратим судском већу, ја сам сматрао да устанем и да ћутим. Ако Вам одговара да се јавим, да подигнем руку, може и то. Ако имате неки други предлог како да скренем пажњу судском већу да желим нешто да кажем, ево Ви ме инстудирајте, па ћу ја пратити Вашу инструкцију.

Председник већа: Добро. Можете се јавити за реч као што се јавио и бранилац Петронијевић, подигао је руку. Заиста би било непримерено да сада одједном устајете. Замислите да устану сви браниоци и окривљени. Мислим да је мало начин, али свакако, није то проблем и све што се тих питања тиче, све се то може решити на главном претресу и може се договорити.

Ми смо испитали сведока чије је присуство могло бити обезбеђено за данашњи претрес. Наредни претрес можемо одредити, обзиром да су ова два сведока била једина два доказа које је суд одредио. Можемо одредити наредни претрес и ја предлажем да то буду пре лета два претреса, два судећа дана, обзиром да ће бити јако тешко да чланови поступајућег већа, заменик тужиоца и браниоци усагласе термине током јула и августа, када је време годишњих одмора.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Након изведеног доказа, главни претрес **СЕ ОДЛАЖЕ**.

Наредни главни претрес се ОДРЕЂУЈЕ за:

11. и 13.06.2019. године у 14,30 часова, судница број 2,

што је присутнима сапштено уместо позива, те их не позивати.

Да ли могу сви да приступе? Видим да се нико не противи.

На главни претрес:

Дана 11.06.2019. године позвати предложене сведоке: Томислава Ковача, Душана Петровића, Добрилу Стојановић и Ранка Церовину, а на главни претрес

Дана 13.06.2019. године сведоке Неђу Иконића и Драгомира Мирковића.

Обзиром да су ова два сведока Неђо Иконић и Драгомир Мирковић такође биле старешине Центра за обуку Јахорина и свакако њихово испитивање ће дуже трајати, дакле дана 13.06. позваћемо сведоке Неђу Иконића и Драгомира Мирковића, а дана 11.06. Томислав Ковач, Душан Петровић, Добрила Стојановић и Ранко Церовина.

Довршено у 11 и 48 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА